

Jak rozwijać w dziecku pasję

Jako rodzice chcielibyśmy, aby nasze dzieci miały swoje zainteresowania i hobby, aby spędzały czas na czymś co lubią, co je rozwija i daje radość. Jak pomóc im znaleźć i polubić to, co może przerodzić się w pasję?

Dzieci przychodzą na świat z gotowym zestawem potrzeb, które ujawniają się wraz z ich dorastaniem. Te, które pozwalają im poznawać świat i rozwijać wiedzę o nim to ciekawość, kreatywność i potrzeba sprawdzania swojego wpływu na otoczenie. Dzieci wszystkiego są ciekawe - próbują wszędzie zaglądać, wszystkiego dotykać, sprawdzać jak działają urządzenia i do czego służą różne przedmioty, manipulują, postukują, rozbierają na części i na wiele innych sposobów poznają to co nieznanym. Ważne jest, aby w tym wczesnym okresie nie zgasić ich naturalnej ciekawości i kreatywności, która – jeśli w nich pozostanie – w każdym wieku będzie napędem do poznawania „nowego”. Nie mówmy więc naszym dzieciom zbyt często: „Zostaw”, „Nie ruszaj”, „Tego się tak nie robi”, „Odejdź, bo się pobrudzisz”, „Upadniesz”, „Nie rób tego sam” itp. Pozwólmy im badać, sprawdzać, eksperymentować i na swój sposób poznawać świat. Ingerujmy wtedy, gdy robią coś naprawdę niebezpiecznego.

Co jeszcze możemy robić, lub czego nie należy robić, aby rozwijać dziecięcą pasję?

- Uważnie obserwujcie dziecko – co je najbardziej interesuje, jak lubi spędzać czas, przy czym spędza go najwięcej. Starajcie się rozwijać jego zainteresowania, poprzez dobór odpowiednich zabawek i lektur, dodatkowe zajęcia i oczywiście przez towarzyszenie mu w zabawie. Nic tak nie wzmacnia zaangażowania dziecka, jak zainteresowanie rodzica tym, co ono robi.
- Nie krytykujcie. Dziecko zawsze robi pewne rzeczy gorzej i wolniej od nas. Ale żeby dojść do wprawy, musi samo ćwiczyć i trenować różnorodne czynności. Wygórowane wymagania i krytyczne oceny mogą je bardzo szybko zniechęcić i wówczas gotowe jest rzucić najbardziej interesujące zajęcia.
- Zapewnijcie mu interesujące sposoby spędzania czasu, zabierajcie na wycieczki - piesze, rowerowe, w góry, nad wodę, do lasu. Zachęcajcie do czytania, rozbudzajcie dziecięcą wyobraźnię, ciekawość poznawczą i chęć poznawania świata.
- Starajcie się odpowiadać na jego pytania. Jeśli nie znacie odpowiedzi, poszukajcie jej wspólnie w książkach, encyklopediach, w internecie. Rozwijajcie dociekliwość, bo to jedna z cech pasjonatów.
- Nie oczekujcie od dziecka, że to co podoba się Wam, spodoba się również jemu. Nie próbujcie też angażować dziecka w coś, co jest Waszym niezrealizowanym pragnieniem. Ono ma prawo chcieć czegoś innego i trzeba to uszanować.

- Proponujcie różnorodne zajęcia i sposoby spędzania czasu, dając dziecku możliwość poznawania wielu aktywności. Niech samo dokonuje wyboru, czym chce się zajmować i czemu poświęcać swój czas.
- Nie zmuszajcie dziecka do kontynuowania tego, do czego straciło zainteresowanie, nawet jeśli to był jego wybór. Dzieci mają prawo mieć „słomiany zapal” i zmieniać swoje zainteresowania, poszukując tego, co jest dla nich najlepsze.
- Jeśli dziecko zdecyduje się na jakieś hobby – wspierajcie je, okazujcie zainteresowanie, umożliwiajcie jego rozwijanie - nawet jeśli wyda się Wam śmieszne i dziwne. Jeśli dziecko będzie umiało pasjonować się rzeczami małymi, będzie umiało też robić to w przyszłości, jako dorosły.
- Pamiętajcie, że szkoła jest ważna, ale nie może pochłaniać całego wolnego czasu dziecka. Nawet jeśli ma trudności, a właściwie zwłaszcza gdy ma trudności w nauce, potrzebuje czegoś, w czym jest dobre, w czym się sprawdza i osiąga sukces. Dziecko musi mieć coś, co buduje jego poczucie wartości i kompetencji. I nie zawsze jest to szkoła.
- Pamiętajcie też, że nie ma granicy wieku, do którego mogą pojawiać się pasje i zainteresowania. Nie martwcie się więc, że wasz nastolatek na pozór nie interesuje się niczym oprócz komputera. Nie rezygnujcie z zachęcania go do różnych aktywności, stwarzając ciągle możliwości znalezienia czegoś dla siebie.
- Jeśli dziecko jest utalentowane w jakiejś dziedzinie, to jego życie nie może ograniczać się tylko do rozwijania tego talentu. Ono w dalszym ciągu pozostaje dzieckiem i ma swoje potrzeby – zabawy, kontaktu z rówieśnikami, swobody i czasu dla siebie. Utalentowane dziecko nie jest „małym dorosłym” i potrzebuje tego, czym zajmują się jego rówieśnicy.
- I jeszcze coś, co jest niebywale ważne - sami posiadajcie swoje hobby i zainteresowania. Nie zaszczepimy w dziecku pasji spędzając każdy wieczór na leżeniu przed telewizorem. Dzieci pilnie obserwują nas, rodziców i jeśli pokażemy im radość płynącą z tego czym się zajmujemy, zaszczepimy w nich chęć poszukiwania tego samego w ich dorosłym życiu.

Opracowanie: Ewelina Pakosz-Szydłowska
dla PPP w Gliwicach